

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 280

гр. Варна , 20.01.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ в закрито заседание на двадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска
Членове: Елина П. Карагьозова
Ралица Ц. Костадинова

като разгледа докладваното от Ралица Ц. Костадинова Въззивно частно гражданско дело № 20213100500078 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 413 ал.2 вр. с чл. 274 от ГПК.

Образувано е по частна жалба на Ш.С.Р., роден на 12.10.1969г., британски гражданин, притежаващ личен паспорт тип ** код **** Но ***, изд. на ***г., валиден до ****г., с адрес: гр. Л. ***, срещу Разпореждане № 272812/ 01.12.2020 г. на ВРС по ч.гр.д. № 15 251 /2020 г. по описа на същия съд, с което е отхвърлено изцяло заявление вх.№ 285188/27.11.20г. на Ш.С.Р., род.на 12.10.1969г.,британски гражданин, чрез адв. С.А. от АК Варна за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист против С. С. С., ЕГН *****, с адрес в гр.В. ул. **** за сумата от 150 000 евро по Запис на заповед от 22.05.2013г., с падеж 22.05.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.11.20г. до изплащане на вземането.

Жалбоподателят счита разпореждането за незаконосъобразно като излага аргументи както следва: Изводите на съда, че срещу наследника на издателя на запис на заповед не е допустимо да се издаде заповед за незабавно изпълнение противоречат на ТР 4/ 18.06.2014г. на ВКС по т.д. 4 / 2013г., ОСГТК. Касае е се за универсално правоприемство на страната на длъжника, който въпрос е разрешен с тълкувателното решение. Неправилни и незаконосъобразни са изводите на съда и по отношение на това, че сумата по процесния запис на заповед била по-скоро определяема, но не и точно определена. Моли за отмяната на разпореждането и издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, вкл. за разносните пред заповедния съд и настоящата инстанция.

За да се произнесе по жалбата, съдът констатира следното:

По допустимостта:

Частната жалба е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и от легитимирано лице, при наличие на правен интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

По основателността:

Разгледана по същество, частната жалба е основателна, като съображенията за това са следните:

По подадено от Ш.С.Р., роден на 12.10.1969г., британски гражданин, действащ чрез адв. Н.С., преупълномощен от адв. С.А., заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист въз основа на документ по чл. 417 от ГПК за парично вземане, основано на запис на заповед, издаден на 22.05.2013г. в гр. Варна от С.Т.С., в полза на Ш.С.Р. за сумата от 150 000 евро с падеж на задължението: 22.05.2018г., е образувано срещу С. С. С., ЕГН *****, развито се производство по ч.гр.д. № 15 251 /2020 г. по описа на ВРС.

ВРС е издал Разпореждане № 272812 /01.12.2020 г., с което е отхвърлено изцяло подаденото заявление. Мотивите на ВРС са: че записът на заповед е нередовен, доколкото в него като задължено лице се сочи С.Т.С., ЕГН ***, а заявителят прави искане за издаване на заповед за незабавно изпълнение срещу С.С.. Въпреки че, последната е единствен законен наследник на издателя, то в настоящото производство съдът не можел да се основава на данни, които стоели извън документа по чл.417 от ГПК, в т.ч. новонастъпили факти. Аргумент за това било даденото разрешение за акумулираните след падежа на менителничния ефект до датата на подаване на заявлението закъснителни лихви, дадено в т.4 от ТР №1/28.12.2005г. на ВКС. Второто основание, на което се позовава заповедният съд, за да откаже издаване на заповед за незабавно изпълнение, е: че в издадения Запис на заповед се сочи, че сумата може да бъде издължавана и в евро и в лева, поради което не би могло да се приеме, че безусловно длъжника се е задължил да заплати определена сума пари съгл.чл.535 т.2 от ТЗ, тъй като той би могъл да я заплати в различна валута и по този начин сумата ставала по-скоро определяема, но не и точно определена. Това било в противоречие с нормативно предвиденото изискване за безусловно обещание да се заплати определена парична сума.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, не споделя мотивите на заповедния съд.

Представеният документ по чл.417, т.9 ГПК е редовен от външна страна, като съдържащ всички изискуеми реквизити, съгласно чл.535 ТЗ и удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу издателя, доколкото падежът на задължението е настъпил.

Към заявлението е приложено Удостоверение за наследници, от което се установява, че издателят е починал на 30.10.2020г. и негов единствен законен наследник е дъщеря му –

С. С. С., ЕГН *****, срещу която се иска и издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

Съобразно разрешението, дадено с т.4г от Тълкувателно решение No 4 / 18.06.2014г., налице са основанията за издаване на заповед за незабавно изпълнение по заявление от или срещу универсален правопреемник на посочения в документа по чл.417 ГПК кредитор, съответно длъжник. В мотивите към посоченото ТР е посочено: *„В хипотезата на универсално правопреемство няма основание да се откаже издаването на заповед за незабавно изпълнение по заявление от или срещу универсалния правопреемник на посочения в документа по чл.417 ГПК кредитор, съответно длъжник. Съобразяването на настъпило преди подаване на заявлението универсално правопреемство е наложително, тъй като легитимирани да участват във всяко производство пред съд са именно субектите на съответното материално правоотношение, от което произтича предявеното право. Същевременно съдът е в състояние служебно да провери наличието на универсално правопреемство - чрез справка в Национална база данни „Население“ по реда на чл.385, ал.2 ЗСВ /Наредба № 14 от 18.11.2009 г. за реда и начина за предоставяне на достъп на органите на съдебната власт до Национална база данни „Население“/ за физическите лица, респ. чрез справка в Търговския регистър - за търговците, т.е. установяването на универсалното правопреемство не предполага представяне на доказателства, които стоят вън от документа по чл.417 ГПК.“.*

Не се споделят и мотивите на ВРС по отношение на това, че е неопределено посочено задължението за заплащане на сумата в процесния запис на заповед. Формулировката в записа на заповед „150 000 евро или левовата им равностойност по курса на БНБ в деня на плащането“ прави задължението достатъчно определено. Посочена е точна сума в евро, както и възможност сумата да бъде заплатена в левова равностойност, която е конкретно посочено как и към кой момент следва да бъде преизчислена.

С оглед на всичко гореизложено, съдът прави извод, че са налице условията за уважаване на заявлението изцяло, включително и документът да удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника.

Налага се извод за основателност на частната жалба, поради което и обжалваното разпореждане следва да се отмени, като в полза на заявителя бъде разпоредено да се заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист.

С оглед уважаване на заявлението, в полза на заявителя следва да бъдат присъдени и сторените в заповедното производство, вкл. за настоящата инстанция разноски, за които са представени доказателства, на осн. чл.78, ал.1 ГПК, а именно: 5868 лв. – държавна такса, заплатена по сметка на ВРС и 2934 лв. – държавна такса, заплатена по сметка на ВОС или общо сумата от 8802 лв.

По изложените съображения съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 272812/ 01.12.2020 г. на ВРС по ч.гр.д. № 15 251 /2020 г. по описа на същия съд, с което е отхвърлено изцяло заявление вх.№ 285188/27.11.20г. на Ш.С.Р., род.на 12.10.1969г.,британски гражданин, чрез адв. С.А. от АК Варна за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК и изпълнителен лист против С. С. С., ЕГН *****, с адрес в гр.В. ул. **** за сумата от 150 000 евро по Запис на заповед от 22.05.2013г., с падеж 22.05.2018г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 28.11.20г. до изплащане на вземането, **като вместо него ПОСТАНОВЯВА:**

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за незабавно изпълнение на парично задължение по реда на чл.417, т.10 ГПК **в полза на** заявителя **Ш.С.Р.**, роден на 12.10.1969г., британски гражданин, притежаващ личен паспорт тип ** код **** No ***, изд. на ***г., валиден до ****г., с адрес: гр. Л. ***, **срещу** длъжника **С. С. С.**, ЕГН *****, с адрес в гр.В. ул. ****, за следните суми: в размер на **150 000 евро /сто и петдесет хиляди евро/**, представляваща изискуемо задължение по запис на заповед от 22.05.2013г., издаден от С.Т.С., ЕГН ***, починал на: 30.10.2020г., с падеж на 22.05.2018 г., издаден в полза на **Ш.С.Р.**, роден на 12.10.1969г., британски гражданин, ведно със **законната лихва** върху главницата от 28.11.2020г. до окончателното изплащане на вземането; сумата от **8802 лв. /осем хиляди осемстотин и два лева/**, представляваща заплатени разноски за държавна такса пред заповедния съд и ВОС, на осн. чл.78, ал.1 и 8 ГПК.

ПОСТАНОВЯВА незабавно изпълнение на осн. чл.418, ал.1 ГПК.

ДА СЕ ИЗДАДЕ изпълнителен лист с отбелязване за това върху документа по чл.417 ГПК и върху заповедта за изпълнение на осн. чл.418, ал.2 ГПК.

ВРЪЩА делото на Районен съд - Варна за издаване на заповедта за изпълнение по чл.417, т.10 от ГПК и изпълнителен лист, съобразно настоящото определение.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____